

# Omaishoitajalla isoja ongelmia Ruotsissakin

Olen pahoillani nimimerkin ”Puoliso ja isä” (AL 21.11.) saamasta kohtelusta ja siitä, että teitä omaisia ei ole järkevästi otettu huomioon.

Olen ollut sisareni omaishoitajana Ruotsiin yli 30 vuotta.

Koko sen ajan olen joutunut taistelemaan ihmis-oikeuksista, hyvin toteutetusta hoidosta ja omaisten kuuntelemisesta.

Potilaan hoito on useasti ollut raakaa heitteillejättöä. Olen kirjoittanut epäkohdista Ruotsin sosiaalivaltuutukselle, lääninoikeudelle, kamarioikeudelle ja Ruotsin radioon.

Asioista päättävät ihmiset eivät milloinkaan edes näe potilasta. Ihmisestä ei tarvitse enää oikeasti välittää sen jälkeen, kun hän saa psyykenpotilaan statuksen. Lähiomaiset eivät tiedä ammattilaisten mielestä yhtään mitään, he ovat vain kiusallisia häiriköitä.

Kovat lääkkeet ja heitteillejättö ovat ihan hyväksyttävä hoitomuoto myös Ruotsissa, jossa kaiken luullaan olevan todella hyvin. Se ei pidä lainkaan paikkaansa.

Missään en ole saanut yhtä tyydyttävää kohtelua kuin naapurimaamme byrokraattiselta virkamieskooneistolta.

**MARJA-LEENA VIRKKI**

omaishoitaja 30 vuotta

Omaiset mielenterveystyön tukena -jäsen, Eufamin jäsen